

været nævnt af et Par ærede foregaaende Tale-
lere. Det ærede Medlem sagde engang her i
denne Forsamling, at den omtalte hæderlige
Mand og det ærede Medlem for Hølbæk Amts
2den Valgfreds (Tscherning) stode her som to
Fyrtaarne, hvortil da den Mand, der nu har
været omtalt, svarede, at han for sit Vedkom-
mende meget gjerne vilde optage denne Lig-
nelse, men naar han skulde sige, hvad han
tænkte om det ærede Medlem for Maribo Amts
4de Valgfreds (Mourad), vidste han intet
Bedre at sige, end at han stod som en Lygte-
mand, der førte Folk ud i Moser og Uføre.
Da det nævnte ærede Medlem ved denne Lei-
lighed begyndte at tale om Titelvæsenet, kunde
jeg ikke Andet end erindre gamle Grundtvigs
Ord, at det ærede Medlem var en Lygtemand,
der søgte at føre Folk ud i Moser og Uføre,
naturligvis uden at han selv vidste det, thi
han troede jo åabenbart, at det var en god
Vei, han førte hen paa. Denne Tale om
Titelvæsenet fra det ærede Medlems Side maa
imidlertid vistnok undre Alle. Titelen er her:
„Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Sles-
vigs Fællesanliggender“. Dette har været fuld
Birkelighed, men det er det ikke længere, og
forsaavidt kunde det ærede Medlem sige, at det
nu er Titelvæsen; men jeg kan ikke forstaae
Forholdet imellem, hvad det har været og nu
er, anderledes end naar man vil tænke sig en
Embedsmand, f. Ex. en Præst eller Biskop,
som bliver afflediget. Han vedbliver at kaldes
Præst eller Biskop, men han vilde tage over-
ordentlig fejl, naar han troede, at hans Me-
nighed eller de ham undergivne Præster skulle
respectere ham længere for det, hvorfor de før
respecterede ham. De ville da sige: Det er
en Titel, Du har beholdt, det er ikke længere
nogen Birkelighed, og vi kunne ikke respectere
den som saadan. Saaledes troer jeg, at For-
holdet her maa opfattes og forstaaes. Det ærede
Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Ville)
har, troer jeg, ikke ret opfattet en Yttring af det
ærede Medlem for Hølbæk Amts 2den Valg-
freds (Tscherning), da han søgte at forekaste
ham, at han havde erklæret, at han vilde hype
Tvist. Det er nemlig det Udtryk, der bruges
i Forsatningen af 18de November § 19, og
det er dertil, at det ærede Medlem henviste.

Der staaer: „Opstaaer der Tvist mellem Rigsraa-
det og en Landsbeels Repræsentation om, hvor-
vidt et Anliggende er fælles eller særligt, skal Sa-
gen først behandles i Ministerraadet.“ Der er
altsaa forudsat i Grundloven, at der kan op-
staae Tvist imellem Monarchiets og en enkelt
Landsbeels Repræsentation; det er denne Tvist,
som det ærede Medlem mener er tilstede, og
som man skal reise, hvilket ikke siger Andet, end
at man ved Afstemningen skal vise sin Opfat-
telse, hvorved det bliver notorisk, at der er en
Tvist, forsaavidt Rigsraadet har en anden Me-
ning, i hvilket Tilfælde den sidste Deel af §
19 vil komme til Anvendelse. Jeg troer, at
hvis dette havde staaet klart for det ærede
Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Ville),
vilde han ikke have opholdt sig saalænge ved
dette Udtryk. — Det samme ærede Medlem
spurgte, om de finantsielle Love, der før Freds-
slutningen vare givne paa den Maade, som er
forestrevet for saadanne, ere gyltige. Jeg kan
ikke forstaae, at det ærede Medlem har kunnet
reise dette Spørgsmaal, da det principale For-
slag under Nr. 1 ligefrem gaaer ud derfra,
og da der ikke imellem Forslagsstillerne og dets
Modstandere er Uenighed derom. Der er kun
Spørgsmaal om, hvorledes Forholdet i Frem-
tiden skal være, og det er derpaa Forslaget
under Nr. 1 gaaer ud. Det ærede Medlem
omtalte, at det allerede var anerkjendt af Rigs-
raadet, at det ogsaa efter Fredsslutningen havde
fuld Bevillingsmyndighed med Hensyn til nye
Bevillinger, og han nævnte, at jeg der havde
været med i et Udvalg at indstille og i Rigs-
raadet at vedtage en saadan finantsiel Bevil-
ling, men deri tager det ærede Medlem fejl.
Han har ikke lagt Mærke til, at, hvad der
angaaende Udgifter optages i en Lov, som ikke
er en finantsiel Lov, ikke har nogen Gyldighed,
før det optages i Finantsloven, og derfor har
den omhandlede Paragraph, der er optagen i
Loven om Forholdene ved Landgrænsen, ikke
nogensomhelst Betydning som finantsiel Bevil-
ling, før den er vedtagen i en Tillægsbevilling
til Finantsloven. Det ærede Medlem vil alt-
saa see, at jeg ikke har været med til i finant-
siel Henseende at slaae denne Bevilling fast.
Det siges udtrykkeligt i Grundloven af 18de
November 1863 — for at jeg skal holde mig